

Més que una final

Dimecres 29 d'abril no hi cabrà una agulla al camp de Mestalla. La final de la Copa del Rei entre el Barça i el Mallorca arriba en un bon moment esportiu per als dos equips, i la proximitat geogràfica de València ha animat moltíssims afeccionats dels dos equips a envair la ciutat del Túria per a no perdre's el gran espectacle en directe. Per tot això i per més coses, algú ha tingut la pensada de parlar de la final de la Copa del Rei Jaume I...

I és que els sentimentalismes culturals i la possible politització del partit per part d'alguns sectors són perfectament comprensibles en aquest cas. Els jugadors del Barça i del Mallorca es trobaran quasi com a casa, en un camp on —a part de les normals rivalitats esportives— són ben rebuts, i on —des de l'època de Paco Roig com a president del València CF— la megafonia s'expressa habitualment en valencià. És a dir, en català.

Fins i tot hi ha precedents històrics de campionats de Lliga entre equips de futbol catalans i valencians. Van ser durant la guerra civil espanyola, quan es van haver de suspendre la Lliga i la Copa, com explica Julià Garcia Candau a partir de la pàgina 24 d'aquest número d'EL TEMPS. Es va jugar una Lliga Mediterrània (sense mallorquins, ja en zona "nacional") i dos partits al Mestalla entre les seleccions de Catalunya i València, com un gest de solidaritat i agermanament en moments difícils.

Des d'aquella època, el futbol ha canviat molt, però no els sentiments dels afeccionats. Barça i Mallorca no es poden comparar, d'acord, perquè són dos clubs molt diferents,

però no hi ha dubte que els dos han entrat des de fa temps en l'espiral mercantilista que envolta el món del futbol: l'entrenador del Barça és holandès i el del Mallorca argentí, la primera figura del Barça és el brasiler Rivaldo i la del Mallorca, l'argentí Amato... Tots dos equips compten amb uns pressupostos milionaris gràcies als quals, en bona part, aconsegueixen els actuals èxits esportius. I a l'hora de prendre decisions, els presidents dels dos clubs tenen més presents els interessos de

patrocinadors i televisions —principals fonts d'ingressos dels equips— que no pas l'opinió dels socis... Però, com si sentiren ploure, els afeccionats continuen tan apassionats i incondicionals com sempre.

El partit del pròxim dia 29 és una bona excusa per a posar totes aquestes qüestions damunt la taula. Per exemple, no

estaria justificat que la Federació Espanyola de Futbol —organitzadora de la final— canviara l'habitual megafonia en valencià del camp de Mestalla. Seria una falta de respecte als afeccionats valencians i als arribats de Mallorca o Catalunya.

I també és un bon moment per a proposar que es faci una selecció catalano-valenciano-balear, que no estaria tan lluny de la realitat: existeix una selecció catalana, amb el valencià Pichi Alonso d'entrenador, el mallorquí Nadal és un dels punts forts del Barça i l'actual equip del Mallorca s'ha nodrit sobretot d'exjugadors del València... S'ha d'acostar una altra vegada el futbol a l'afecció, des de bases més respectuoses que els interessos mercantils dels grans patrocinadors, dels grans grups de comunicació i dels presidents de club-empresaris. ■

“S’ha d’acostar el futbol a l’afecció, des de bases més respectuoses que els interessos mercantils de patrocinadors, grups de comunicació i presidents de club-empresaris.”

LLIBRES

66

De la natura del planeta

Xavier Duran

Enciclopèdia Catalana acaba de publicar el volum onzè de la sèrie Biosfera.

GALERIA

73

Enderock reuneix els nous valors del pop-rock

Oriol Cortacans

OPINIO

11

El triangle Matas, TV3 i OCB

Miquel Payeras

13

Les previsions i el ridícul

Albert Closas

15

Ucraïna oblidada

Llibert Ferri

16

La 'punxada' del CESID

Xavier Vinader

17

Stormont o CESID?

Salvador Cot

18

Morts sense fronteres

Ramon Barnils

Signes d'identitat

J. J. Pérez Benlloch

El nas del president

Pau Viciano

19

Idees sobre el 'rabo'

Martí Domínguez

82

Pelegrinatges

Joan Francesc Mira